

Universiteit
Leiden
The Netherlands

OR-informatie 2002, , (Wijziging van een beoordelingssysteem)
Heerma van Voss, G.J.J.

Citation

Heerma van Voss, G. J. J. (2002). OR-informatie 2002, , (Wijziging van een beoordelingssysteem). *Or Informatie*, 7, 38-39. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/14772>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/14772>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

GUUS HEERMA DE VOS
Hoogleraar sociaal recht aan
de Universiteit Leiden

Wijziging van een beoordelingssysteem

Geschil

Het bedrijf Interpay hanteert sinds 1997 als proef een beoordelingssysteem, waarmee de or heeft ingestemd. In consensus is deze regeling jaarlijks verlengd. In 1999 besloot Interpay de beoordeling volgens deze regeling van een aantal medewerkers op een later moment te laten plaatsvinden dan waarin de regeling voorzag. Ook wilde zij de regeling in 2000 continueren. Ten slotte wilde zij een Management Ontwikkelings Traject (MOT) invoeren. Alleen voor dit laatste vroeg zij de instemming van de or, welke werd geweigerd. Zowel de or als Interpay gingen naar de rechter. De or verzocht om te verklaren dat de wijziging en de continuering van het proefbeoordelingssysteem ten onrechte werden doorgevoerd zonder instemming van de or te vragen. Interpay verzocht om een verklaring dat de instemming van de or bij deze twee onderwerpen niet vereist was. Daarnaast verzocht zij de kantonrechter om vast te stellen dat de or ten onrechte zijn instemming had onthouden aan het MOT.

Uitspraak

De or kreeg op alle punten ongelijk. Er was geen

sprake van wijziging van de beoordelingsregeling, de verlenging was niet instemmingsplichtig en de kantonrechter gaf Interpay toestemming de MOT in te voeren (*Kantongerecht Utrecht 20 september 2000, ROR 2001-13*).

Commentaar

De toepasselijkheid van het instemmingsrecht levert vaak vragen op. In deze zaak was sprake van een afwijking van het met instemming van de or vastgestelde beoordelingsreglement. De bedrijfscommissie had in dit opzicht aangesloten bij jurisprudentie van de ondernemingskamer van het Hof Amsterdam over het adviesrecht. In die rechtspraak is het van belang of er sprake is van een belangrijk besluit. Daarom oordeelde de bedrijfscommissie dat van belang was welke aantallen werknemers erbij betrokken waren als ook de effecten op de uiteindelijke beoordeling. De kantonrechter wees er echter op dat die jurisprudentie van de ondernemingskamer handelt over een ander wetsartikel. Bij het instemmingsrecht is niet van belang of het besluit belangrijk is. Elke wijziging van een regeling die onder artikel 27 WOR valt, is in principe instemmingsplichtig. Dat betekende weer niet dat de or zijn zin kreeg.

Van een wijziging van een regeling is volgens de kantonrechter slechts sprake indien de bestaande regeling door een besluit van de ondernemer anders wordt, in die zin dat die regeling zodanig wordt aangevuld of ingekrompen, dat de gedaante, de inhoud of de toepassing wijzigt. De regeling zelf voorzag in een aangepast beoordelingsmoment indien de medewerker op het vaste moment nog te kort in dienst was. Nu de ondernemer in dit geval had besloten tot een later beoordelingsmoment omdat de manager die de beoordeling moest uitvoeren kort in dienst was of langer dan zes maanden ziek was, had hij aangesloten bij de regeling en deze niet gewijzigd. De aanpassing hield de beoordelingscyclus (werkafspraken, voortgangsgesprek, beoordelingsgesprek) waar de or sterk aan had gehecht in stand. Juist als de ondernemer anders had gehandeld was er sprake geweest van een wijziging van het beoordelingssysteem.

Wat betreft de continuering van de beoordelingsregeling in het jaar 2000 wees de or op de in de voorafgaande jaren door de onderneming gevraagde 'accordering' met verlenging van de regeling. De kantonrechter meende echter dat dit niet betekent dat de or daarmee instemmings-

JURISPR

recht had. De wens van de ondernemer om de verlenging in consensus te regelen, was niet hetzelfde als het verlenen van instemmingsrecht, aldus de kantonrechter. Daarbij merk ik op dat niet helemaal duidelijk is in hoeverre de oorspronkelijke regeling aan een termijn was gebonden. Te verdedigen valt dat in dat geval voor een verlenging wel instemming van de or nodig is, want in feite wordt dan een nieuwe regeling (namelijk voor een ander jaar) vastgesteld.

Ten slotte had de or met betrekking tot de MOT onvoldoende vertrouwen in een voldoende objectieve beoordeling, mede omdat dit opleidings-traject voorziet in het vervallen van bepaalde managementfuncties op basis van de uitkomst van een assessment, zonder dat hierover door de ondernemer veel informatie was gegeven. Deze weigering vond de kantonrechter niet onredelijk, maar toch vergden zwaarwegende bedrijfsorganisatorische en bedrijfseconomische redenen de invoering ervan, mede door de samenhang met een belangrijke reorganisatie.

Betekent dit laatste nu dat het instemmingsrecht niet veel voorstelt? Nee, de or heeft wel degelijk mogelijkheden om invloed uit te oefenen op de inhoud van een instemmingsplichtig besluit. Het betekent wel dat de or niet elk besluit kan tegenhouden waarmee hij het niet eens is. Er is altijd ruimte voor afweging van de belangen van het personeel tegenover dringende belangen van de ondernemer, die in dit geval nadelig uitviel voor de or.

UDENTIE